

Johann Quistorp

**Programma Rectoris Johannis Quistorpii, S.S. Theol. D. ... Super Praematura, At
Piissima Morte Nobilissimae ... Virginis Ursulae Steffens : P.P. Rostochi[i] 13.
Decemb. Anno M.DC.LIII. ...**

Rostochi[i]: Kilius, 1653

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn774673818>

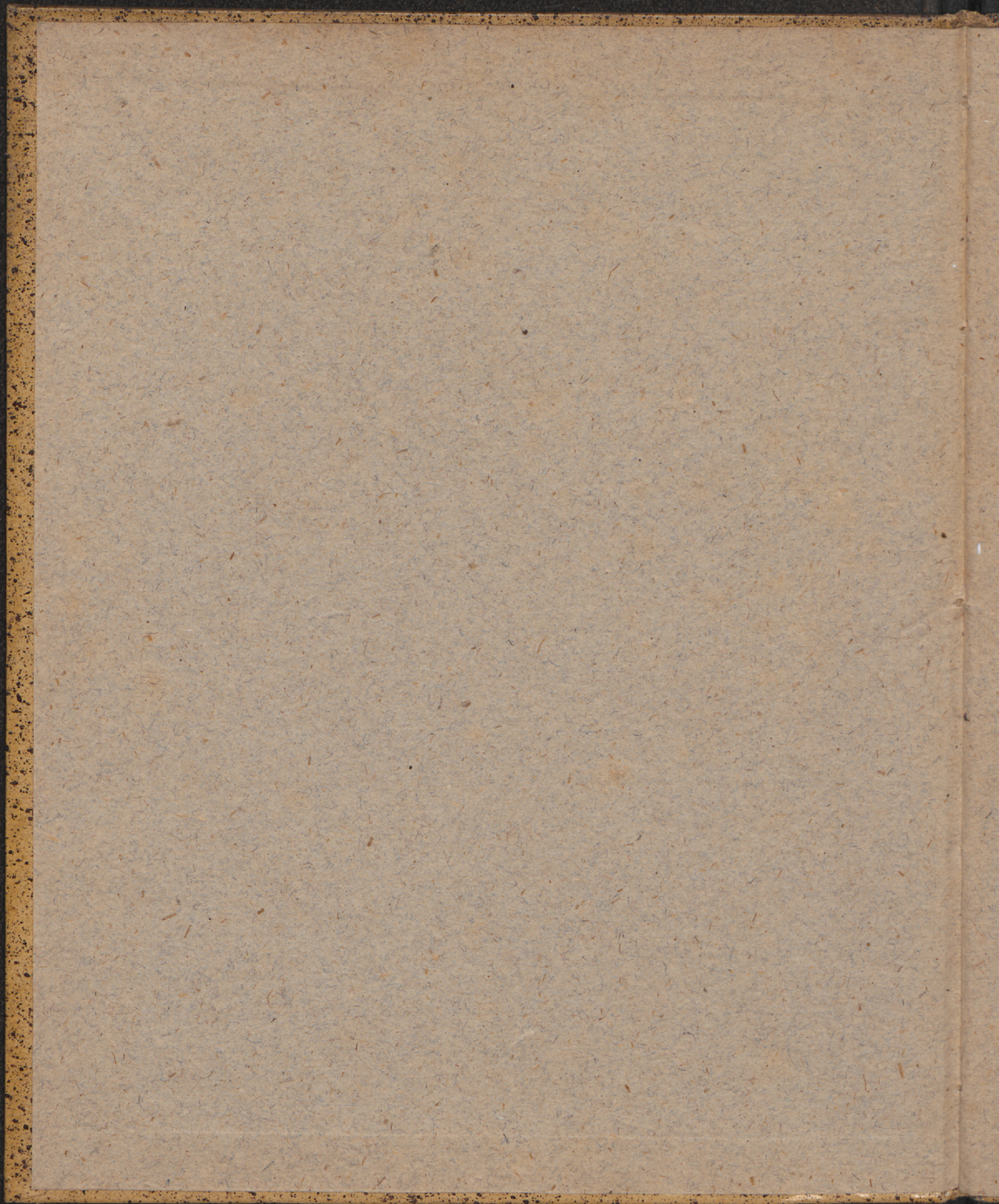
Druck Freier Zugang

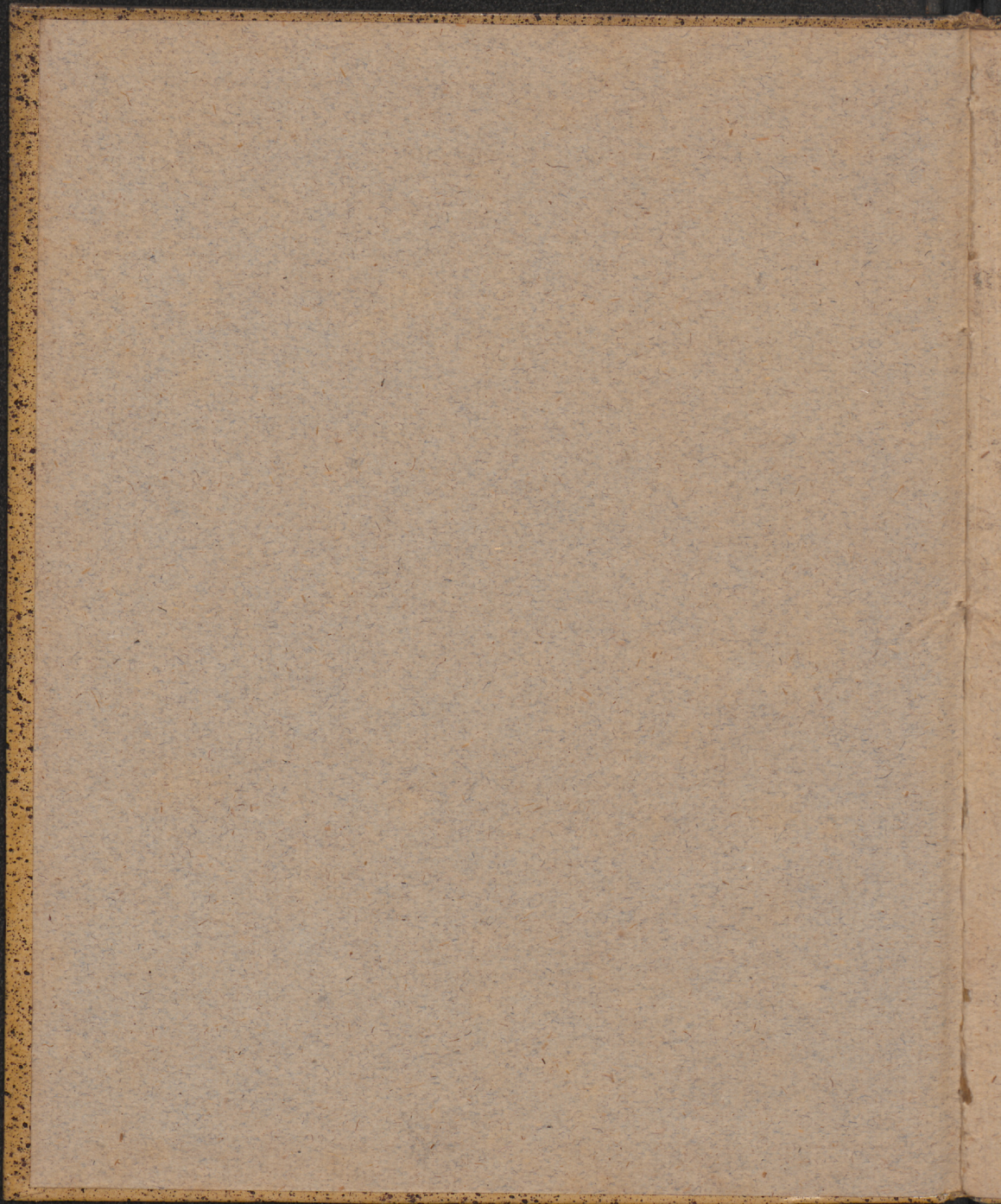
Qvistorp, J.,
in
Stephan
U. Steffens.

Rostock, 1653.

38.

PROGRAMMA 99.
RECTORIS
JOHANNIS QVISTORPII,
S. S. Theol. D. Pastoris ac Professoris
in Ecclesia & Academia Rostochiensis,

SUPER PRÆMATURA, AT PISSIMA MORTE
Nobilissima, virtutumq; splendore exornatissima
Virginis

URSULÆ
Steffens/

P. P. ROSTOCHI 13. Decemb.
ANNO M. DC. LIII.

Conventus fiet hora 1. in templo
Dive Mariæ

ROSTOCHI,

Typi NICOLAI KILII, Acad. Typog.

ANNAEUS PHILOSOPHUS.

**Incertum est, quò te loco mors
expectat.**

**Itaque tu illam omni loco ex-
pecta.**

RECTOR
JOHANNES QVISTORPIUS,
 Theol. D. Past. & Prof. in Eccles.
 & Acad. Rostochiensis.

SOLI DEO OPTIMO, MAXIMO debetur æternitas. Nam antiquissimū eorū omnium quæ sunt, Deus est, qui (ut Tertulianus aduersus Marcionem lib. 5. c. 1. scribit) *tam alienus ab initio & sine est, quàm à tempore, arbitro & creatore initii & finis.* & qui (juxtā Chrysologum ferm. 57.) *nec initium capit, nec recipit finem, nec admittit posterum, quia non agnoscit occasum.* Nos verò miseri & deplorandi mortales, ex quò in hancce vitalem prodiimus auram, ad mortem condemnati sumus. Eleganter Homerus Iliad. m. vers. 326.

Κῆρες ἐφεσθίων ἰενάταιο

Μυθίαὶ ἀς οὐκ ἐστὶ Φυγῆν Βροτῶν ἐδ' ἰπαλύξαι.

i. e. Fata instant mortis infinita, quæ non licet effugere hominem, neq; evitare. Vel ut reddit Lipsius Centur. 3. ad Belg. Epist. 5.

----- *Parca mortalibus instans*

Millena, quas nemo hominum vitæ fugiat ve.

Cottidie pars aliqua vitæ demitur, quin & hora omnis, & momentum ad metam illam ducit. Nulli hic *Parca* parcit, omnibus stat sua dies, & præfinitum tempus; si tamen tempus appellandum, lapsus aliquot annorum, mensium, dierum. Quam brevia quippè ista? quam citò abeunt? & fumi instar evanescent? Et quanquam in hac ipsa vitæ inconstantiâ, multi proh dolor! mortali-

litatis obliviscantur; plurimiq; absq; mortis memoriã
aut mentione, securè vivant: quanquam pleriqvè spes
& vota, in opes, honores, ac alia ludicra fortunæ bona
disponant; Mors nihilominus supervenit, & obliquo
oculo, consilia eorum curasq; ridet; & quidquid à phan-
tasiã hominum in hac scenã exstructum, ilicò diruit: ac
dum seculum sibi spondent, vix florem ætatis attingunt.
Ut enim navim interdum improvisus vortex absorbet:
sic illa homines; præsertim quibus indoles melior & in-
genium supra annos. O maximam nostram imbecillita-
tem / nempè

Ὅτι πρὸ Φυλλῶν γενεὴ πιδίηδε καὶ ἀνδρῶν.

Ut folia nascuntur & cadunt: sic homines. Quos non
frustrã cum iis comparavit maximus Poëtarum. Ita e-
nim sati & nati sumus. Vides arbores, quæ primò vere,
foliis & frondibus pulchræ, virent, & gratissimam sui
umbram præbent: At quàm levia hæc & caduca. Illas
nebula una, ventus, erucã, æstus, amœno conspectu spo-
liant. Nos pituita, catharrus, febricula, tabes, aliaq; vel
exiguorum morborum genera privant. Exemplum au-
tem recentissimum horum omnium habemus, in Sele-
ctissimã, maximisq; Virtutibus, quæ foemineum exor-
nant sexum, conspicuã Virgine URSULA STEFFENS.
Quæ auspicata fuerat communem hancce nobiscum
mortalitatem. Anno M DC XXX, die 22. Februarii.
Patre Nobilissimo, Amplissimo, Consultissimo, Excel-
lentissimo Viro, Dn. MATTHIA STEPHANI,
J. U. Doctore, Consiliario Pomeranico, in Universitate
Gryphisvaldensi J. U. Professore celeberrimo, ac Se-
niore venerando. In quò, ut ex eruditissimis ingenii
monumentis, per Literarium Orbem dispersis patet,
tum Juris scientia, tum cæteræ disciplinæ, tanquam in
delubro

delubro quodam & sanctissimo Oraculo contineban-
tur. Et qui fratrem habuit, Virum Nobilissimum, Con-
sultissimum, Excellentissimum Dn. JOACHIMUM
STEPHANI, Professorem itidem Gryphiswaldensem,
Consiliarium Pomeranicum & Consistorii ibidem Di-
rectorem, Virum certè, non minoris doctrinæ atq; eru-
ditionis, & admirabili quadam in agendis rebus sapien-
tiâ ac prudentiâ præditum, viventem & florentem ho-
die, tum in ingenii sui speciminibus, tum in filio, in hac
Provincia celebratissimo, Viroq; Magnifico, Nobilif-
simo, Excellentissimo Dn. LAURENTIO STEPHA-
NI, J. U. Doctore, Professore, Seniore Academiæ Ro-
stochiensis; Consiliario Mecklenburgico, & supremi
Judicii Provincialis Præsidente gravissimo. Quod ve-
rò Matrem attinet piissimè defunctæ Virginis, è quâ
hanc vitam caducam prænominate Anno dieq; in-
choaverat. Erat illi Matrona præclarissima DORO-
THEA Seidels, Fœmina virtutibus Fœmineum sexû
decentib⁹ condecorata. Avus ejus paternus fuit Vir Exi-
mius Prudentissimus ac Spectatissimus, Dn. HIPPOL-
LITUS STEPHANI, Vir recti semper conscius,
nulloq; vitiorum dehonestamento devenustatus. Avus
maternus ipsi fuit. Vir Excellentissimus & Experientif-
simus Dn. JACOBUS SEIDELIUS, Medicinæ Doct.
ejusdemq; in Academia Gryphiswaldens. Professor di-
gnissimus, ut & Celsissimi, Principis & Ducis Pomer-
niæ Dn. ERNESTI LUDOVICI, &c. &c. Archiater,
Civitatisq; Gryphiswaldensis Phisicus. Avia paterna
ipsi erat URSULA Karstens / Mulier nulla vitiorum-
labe, quæ hunc sexum non decent, respersa. Avia verò
materna erat CATHARINA Eyndarsen. Reverendi
& Clarissimi Viri Dn. M. JOANNIS Eyndarsen/Pasto-

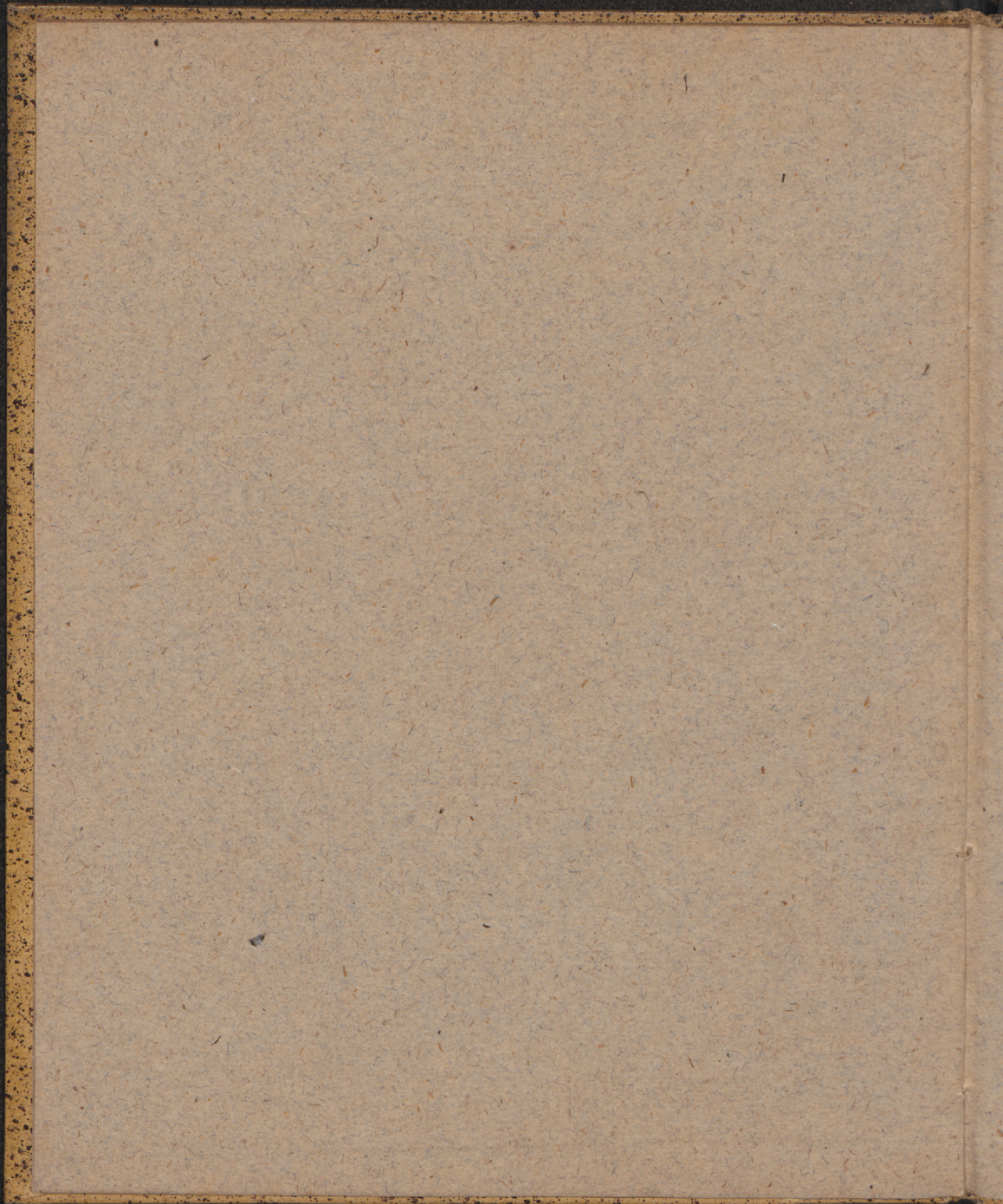
ris & Professoris Gryphiswaldensis meritissimi filia. Et
tam præclaris ac celebribus prodierat parentibus atqve
majoribus Virgo hæc lectissima, Quibus jure merito glo-
riari potuisset, nisi maluisset splendorem generis, pro-
priis virtutibus illustriorem reddere, quam solâ paren-
tum claritudine acqviescere. Quocirca postquam, per
lavacrum regenerationis, Christi Jesu Ecclesiæ iniciata
fuiſſet, diligentissimè ac sanctissimè à Parentibus edu-
cata, in præceptis ac mandatis DEI sedulo informata,
iisdem ipsis, non solum devotissimè paruit; Sed in omni-
bus, dignissimam non degenere filia fidelitatem, ut & de-
bitum cultum ac amorem constantissimè contestata fuit,
in nullâq; re unquam, quamcunq; humana præstare po-
terat imbecillitas, ipsismet contradixit. Quod cæteros
proximos, vicinos, amicos, ac quosvis alios attinet mor-
tales; comis, benigna, suaviss, tantaq; in conversatione fa-
cilitate erga alios fuit, ut quem exasperaverit neminem
reperias; quippè quæ benevola in omnes, omnium fer-
mè amorem viva, & jam mortua acerbas lachrymas om-
nium, insperatum ac præmaturum obitum ejusdem,
deplorantium promerita fuerit. Religionis Christianæ,
ac pietatis cultrix fuit indefessa, sacras ædes, ad audien-
dum Verbum Divinum, tum in hoc loco, tum aliis dili-
gentissimè frequentavit; preciosissimo ac saluberrimo
Corporis ac Sangvinis Christi Jesu cibo & potu, tum hic,
tum alibi, soepissimè animâ suam piissimâ pavit, ac refo-
cillavit; neq; unquam SACRA DIVINAQ; OFFICIA ob fri-
volam aliquam causam, (ut pleriq; faciunt) neglexit; in
solis cœlestibus negotiis, summam & unicam collocans
voluptatem. Cum vero Anno 1646. DEUS præpotens,
Matrem ejus dilectissimam, in ærumnosum mœstissi-
mumq; Viduitatis statum conjecisset. O Deum immor-
talem! quanto illi hæc defuncta filia solatio? quanto in-

rei domesticæ administratione auxilio; ac subsidio fuit.
Cum verò idem DEUS, omnium rerum dispensator, ut
æquisimus ita benignissimus, prædictam matrem Anno
1648. ex hac calamitosa vitâ, ad vitam sempiternam, &
æviternâ felicitate affluentem evocasset, dici & expri-
mi nequit, quantâ concordia quantâ unanimitate. quan-
tò consensu, quantò amore cum fratre suo, Viro Nobi-
lissimo, Amplissimo, Excellentissimo Dn. PETRO
STEPHANI, J. U. D. in Universitate Gryphiswalden-
si Codicis Prof. celeberrimo, Regii in Pomeraniâ Consi-
storii Assessore, & p. t. Facult. Juricæ Decano spectabili,
in ædibus ejus propriis, simulq; cum svavissimâ sorore,
adhuc superstite vixerit. Quam tranquillam, jucundamq;
eum ipsa vitam, prædictus frater, simul cum sororibus,
in memoriam hodiè revocans, acerbissimò sanè, ac tri-
stissimo pectore, tam velocem illius è mortaliũ confor-
tio secessum perferre cogitur. Quæ cum antè aliquot se-
ptimanas, amantissimâ suam sororem apud nos degentè,
Viri Nobilissimi, Amplissimi, Consultissimi Dn. JO-
HANNIS Wegeneri J. U. D. supremi Judicii Provincia-
lis Advocati, ut & Ducalis Consistorii Fiscalis prudentis-
simi, honestissimam Consortè visitasset, cum illaq; gratis-
simâ, per hocce tempus, ac fermè extremâ in hac vitâ cõ-
versatione continuasset, tandè sic dispente supremo &
æquisimo rerũ Arbitro, in periculosam incidit infirmi-
tatè; multis remediis adhibitis, non reparatâ; quæ testi-
monio Viri Clarissimi, Excellentissimi, Experient. Dn.
JOHANNIS BACMEISTERI, Med. D. celeberrimi,
febru fuit (ut verba ejusdem retineam) *ardens, cum vehementi capiti do-
lore, comate vigili, aliisq; gravissimis Symptomatibus conjuncta, à bilis flava
putredine in sanguine, & pituita corruptione ortum trahens, tanq; exiguo
temporis spacio vires consumens atq; enervans, pieq; defunctæ inevitabilem,
mundo, fratri, sororib; amici, amicis; valedicendi, necessitatem adferens.*

Quam

Quam cum jam imminere, sibiq; ultimum ævi terminū instare animad-
 vertisset, expectavit fatalem metā, summā mentis tranquillitate; mentē
 sibi semper ad extremum halitum constante, animō infracto & impavi-
 dō; & cum jam advenisset decretorius ille dies, de corporis animæq; di-
 vortio ultimam sententiam ferens, hancce devotissimam precationem
 Iam, Ich bin gewiß, daß weder Todt/noch Leben / weder Engel noch Für-
 stenthumb. aliasq; cantiones ac sermones, ardentem pietatem spiran-
 tes, ex adyō pectoris depromens, in constantissimā & continuā Christi
 Jesu, Redemptoris generis mortalium fide (dum sex ni fallor) ante obi-
 tum septimanis, sacrosanctam Cœnam devotē sumisset, præsentemq;
 Virum Reverendam plurimum, Clarissimum Dn. NICOLAUM
 RIDEMANNUM, SS. Th. Licentiātū ac Ecclesiastem ad ædem D. Mariæ
 Vigilantissimum, Amicum & Affinem honoratissimum, paulō antē
 mortem haberet, fati sui legem excepit; sicqve Virgo integerrima,
 occinens illa svavissima verba, Kom du schone Freuden-Krohne / bleib
 nichte lange etc. repudium mittens vesanis mundi amoribus, inter 8. & 9.
 hujus mensis, tempore matutino, ex hac mortalitate, placidissime & bea-
 tissimē secedens, cœlestes, cum Cœlesti Sponso Nuprias, in immensam
 æternitatem duraturas, in cœtu beatissimarum mentium, inchoavit.
 Ego vero Te inprimis Vir Consultissimē, Nobilissimē, Frater piē mortuæ
 dilectissimē; Vos Sorores amantissimæ; Te Vir Clarissimē & Excellentiss.
 Affinis denatæ colendissimē; Vos deniq; amici ejusdem compello. Ami-
 sistis (verē dicam) amicam re non nomine; amicam candidam, in quā
 Virtutes simul Virginales viguerunt, quæ singulæ in omnibus prædican-
 tur. Cavete tamen plus nimium vos maceratis, & fibulam dolori laxeris.
 Cogitate jucundissimū esse quod habuistis, humanum quod perdidistis,
 & inesse rebus cunctis quendā velut Orbem, ut quemadmodū tempo-
 rum vices, ita mortalium vertantur. Cum auiem hujus lectissimæ Virgi-
 nis exuvia, terræ relictæ, hodiē ad primā horam pomeridianā, sepulchro,
 tanquam quietissimo, ad futurā Carnis humanæ resurrectionem domi-
 cilio inferri debeant, Vos CIVES ACADEMIÆ officiosē ac amanter invito,
 ut frequenti comitatu, supremum honoris officiū, iisdem, contestari non
 dedignemini. Facite rem Christiano homine dignissimam; Virginem ex
 literatissimis ac Eruditissimis progenitā Parentibus, ad communē dor-
 mitorum deducite; mœmores vestræ propriæ fragilitatis; quod nempe
 ad eundem terminum omnes moveamini; quod eadem sic rerum vestra-
 rum metas; quam quolibet momento, quolibetq; oculi ictu præ-
 stolari deberis. P. P. Rostochii sub Sigillo Academiæ
 die 13. Decemb. Anno M. DC. LIII.

delubro quodam & sanctissimo Oraculo
 tur. Et qui fratrem habuit, Virum Nobil
 fulcissimum, Excellentissimum Dn. JOA
 STEPHANI, Professore in idem Gryph
 Consiliarium Pomeranicum & Consistor
 rectorem, Virum certè, non minoris doct
 ditionis, & admirabili quadam in agendis
 tiâ ac prudentiâ præditum, viventem &
 die, tum in ingenii sui speciminibus, tum
 Provinciâ celebratissimo, Viroq; Magn
 simo, Excellentissimo Dn. LAURENTI
 NI, J. U. Doctore, Professore, Seniore A
 stochiensis; Consiliario Mecklenburgic
 Judicii Provincialis Præsidente gravissim
 rō Matrem attinet piissimè defunctæ V
 hancce vitam caducam prænominato
 choaverat. Erat illi Matrona præclaris
 THEA Seidels, Fœmina virtutibus F
 decentib⁹ condecorata. Avus ejus pater
 mus Prudentissimus ac Spectatissimus,
 LITUS STEPHANI, Vir recti ser
 nulloq; vitiorum dehonestamento deve
 maternus ipsi fuit. Vir Excellentissimus
 simus Dn. JACOBUS SEIDELIUS, M
 ejusdemq; in Academia Gryphiswalde
 gnissimus, ut & Celsissimi, Principis &
 niæ Dn. ERNESTI LUDOVICI, &c.
 Civitatisq; Gryphiswaldensis Phisicus
 ipsi erat URSULA Karstens / Mulier
 labe, quæ hunc sexum non decent. respe
 materna erat CATHARINA Cymbar
 & Clarissima Viri Dn. M. JOANNIS C

A 3

